

tíðindablaðið

sosialurin

Postsmoga 76,
3800 Argir,
telefon 11820

Útgevni: p/f sosialurin

Fyrirtaksstjóri og blaðstjóri: Tórfinn Smith (ábyrgd)

Blaðfólk: Hogni Djurhuus, Dagný Joensen, Jóhann Mortensen og Jan Müller

Lýsingar: Árni Joensen

Uppseting: p/f sosialurin. Prent: p/f pressan 1981

Ríkasta kommunan ikki ráð

oddagrein

TÓRSHAVNAR BÝRÁÐ hevur avgjørt ikki at seta partapening í Smyril-Line, ið skal reka millumlandsisliging við ferðamannaskipinum Norrøna. Felagnum tørvar enn nakað av partapeningi fyri at koma til ásettu upphæddina, ið er tólv milliónir krónir. Kommunin í landinum, sum uttan iva er best fyri figgarliga, vil ikki vera við at hjálpa til, hóast henda kommunan fær mesta ágóðan av útlenskum ferðafólki, turistunum, sum Norrøna fer at flyta.

GRUNDGEVINGARNAR fyri ikki at seta partapening í vóru ymiskar. Nakrir býráðslimir halda, at tað er ikki ein kommunal uppgáva at luttaka í vinnuni. Onkur segði, at hetta er ein privat fyriteka, og so eigur hon eisini at verða privat. Onkur annar helt, at tað var illa atborið ikki at klára tað, fyrirtekararnir hava sett sær fyri. Aðrir býráðslimir tóku blaðgreinir, har stjórin í felagnum hevur sagt, at setir Havnin ikki pening í, ja, so skal Norrøna heldur ikki sigla til Havnar, sum eina hótta, og teir tóku ikki móti hótta. Stjórin hevur sagt, at Norrøna istaðin skal sigla til onkra kommunu, ið er sinnað at seta pening í. Tær eru fleiri. Og tað skilja flest øll væl.

FIGGARÆTLANIN SKAL HALDA og rakstrarkonti skulu ikki røstast. Tað eru aðrar grundgevingar fyri, at býráðslimir ikki vildu seta pening í Smyril-Line. Tá figgarætlanin varð gjørd, vóru allar 13 samdir um, at eingin rakstrarkonti skuldi fara til annað enn ætlað. So eru projekt-konti eftir. Hesar upphæddirnar eru væl skarvaðar. Og tað, nevndirnar fáa, er lítið í mun til ynskini. Tí vil eingin nevnd, nevndarformaður, bløða ella lata.

EINGIN — allar minst Sosialurin — fer at lasta Tórshavnar býráð fyri at leggja doyn á at fáa figgarætlanina at halda. Tvørturímóti. Býráðið, bæði meiriluti og minnilutar, skal hava rós fyri, at skil er í, hóast Sosialurin kanska ikki er heilt samdur í, hvussu býráðið prioriterar ymisku ætlanirnar, og so ymiskar.

HELDUR ikki er Sosialurin samdur við avgerðina hjá teimum nýggju, sum atkvøddu ímóti at seta í Smyril-Line. Tórshavnar kommunu er óivað tann kommunan sum er best fyri figgarliga. Í mun til aðrar kommunur er láns-

og avdráttarbyrðan lítil. Meðan summar, ja, nógvar virknar kommunur, hava eina lánskuld, sum er fleiri skattaálikningar, hevur Tórshavnar kommunu ikki eina. Skattainntøkan í kommununi er væl størri enn samlaða láni hjá kommununi. Og tað øvunda nógvar kommunur høvudsstaðnum.

HENDA KOMMUNAN hevur stórar fyrimunir av, at allar landsins stovnar hava høvuðssæti í býnum. Í hesi kommununi eru allar tær høgu lønirnar, tey nógvu almennu stovni, tær stóru privatu fyritekararnar (sum kanska kortini ikki kastar so nógvrá sær í skatti vegna eina fyri tær frálika skattalóg), og til hesa kommununa koma túsundtals fólk um vikuna fyri at keypa og útvega sær ymiskt.

ALT HETTA eru tær smáu — ja, tær eru smáar í mun til Havnina — kommunurnar við til at gjalda. Men Tórshavnar kommunu, nei hon skal ikki gjalda. Nei, tað kemur til kommunalan solidaritet, er Tórshavnar kommunu so ósmæðin, at hon ikki er limur í kommunufelagnum, hvørs endamálar er m.a. at vera ein tænastustovnur hjá teim smáru kommununum, ið ikki hava tann allar minsta figgarliga møguleikan at klára slíkt sjálvar. Fyri Havnina var limagjaldið ov høgt! Hjá onkrum rennur kanska til hugs viðmerkingar frá kommunalpolitikkarum í Havn um SEV og interkommunala brennistøðætlanina.

Í FIGGARÆTLANINI er eisini ein lánsramma til projekt lögð. Men neyvan verða hesar heimildirnar brúktar fult út. Og um so var, at býráðið tók eyka eitt lán upp á eina hálva millión, ella eina heila, so ávirkar henda lánstøkan avdráttarbyrðuna hjá kommununi so lítið, at tað er ikki vert at taka upp á tunguna. Smyril-Line hevur al tann tíð yvir 100 arbeidsplass. Tann stóri parturin hevur helst knýti til Havnina og aðrar inntøkur hevur Havnin eisini av siglingini. Tann kommunali partapeningurin kom skjótt inn aftur í øðrum líki. Men henda legði Tórshavnar býráð sektina á.

OG HENDA pening leggur Tórshavnar Havn eisini sektin á. Havnanevndin hevur havt málið til viðgerðar. Men beindi málið til býráðið. Tórshavnar Havn hevur sína egna figgarætlan og Havnanevndin hevur ikki — sum tað skilst — ov lítið av pengum at arbeiða við. Tí kundi Havnanevndin uttan trupulleikar víst á eina upphædd og lagt tað fyri býráðið til góðkenningar. Og býráðið hevði tá uttan iva tikið undir við Havnanevndini og sett pening í Smyril-Line.

Fiskiskapur — fiskaprísur

Seinasta týsdag hoyrdist í útvarpinum, at nevndin fyri Ráfiskagrunnin beyð til fundar í Havn. Hvørjir vóru so teir innboðu? Jú, felagið trolskip, ráfiskakeyparafelagið, fiskasølan og reidarafelagið. Løtu seinni var so lýsing í útvarpinum: nýggjur avreiðingarpriður á upsa yvir 55 cm. Hann fall við 25 oyrum pr. kg. Men hvat, er nakað lögdi í hesum? flakavirkini liggja jú full av upsaflaki sum, eftir hvat Fiskasølan sigur, ikki kann seljast fyri ein brúkiligan pris.

Hvør hevur so fiskað hesi fløk? Sum øll vita, er tað trolararnir. Sagt

verður, at tað er nøgdin sum ger, at illa gongst at selja. Man tað nú vera? er feilurin ikki hin sami, sum í fjør og hini árin?

Meðan hetta hendir, fiska trolararnir ótarnaðir upp á smáfiska- og hýstovnin, meðan snelluskipini, sum um summarið plaga at fiska við Ísland, har í miðal 60% av veiðuni hjá teimum er upsi, ikki eru sloppin avstað.

Sum sagt, nú er nýggjur priður settur á upsan, men heldur nevndin fyri Ráfiskagrunnin ikki, at tit skuldu sett ein annan pris fyri snelluupsa, tað sama, sum hann var, ella kanska eitt 25 oyru hægri. Og

kundu tit so gjørt so væl at svara einum spurningi: Hvussu nógvar húkaveiddur fiskur liggur á lagri í lötuni?

Sum fryktandi er fyri, ger nevndin fyri Ráfiskagrunnin helst einki við hetta, men so tit, háttvirda Føroya Løgting: Tit skulu nú viðgera stuðulskipanina til fiskivinnuna. Roynið tit at fáa nakað til tann húkaveidda fiskin, tí sum tit vita eru teir, sum veidda hann, ringast fyri figgarliga, tó at hesin fiskur hevur bestu góðskuna.

Jákup A. Joensen
Eiði

Klandursvættini í Vágs býráð

Eftir drúgvan steðg varð aftur boðað til býráðsfund í Vági, mánadagin 9. mai.

Fór mætt hettar kvøld vestur á kommunuskrivstovuna at forvitnast, hvat var á skránni.

Jú, onnur viðgerð av figgarætlanini var til viðgerðar so tað forsló. Ikki tí, tað sum framborið varð á fundinum hevði nú ikki so nógvrá við figgarætlan-

ina at gera, men minti mest um eina veitslu, har menn høvdu fingið ov nógvrá upp í høvdið.

Serliga »vinnaðurin« hjá skulastjóranum leikaði í av tí allar ringasta. Orð sum »sleikja um reyvarholið«, reyvarhol, tveita tykkum út gjøgnum vinddega, korruptir fanar, helvitis tjóður, gingdi spren, blóðpengar o.m.a.

feyk um býráðssalin.

Menn, sum nýta slík orð á einum almennum býráðsfundi, eru ikki búnir at sita í býráðnum, men burdu av rottum at verðið varpað út gjøgnum býráðsdyrnar, og hurðin læst aftur eftir teimum.

Skammið tykkum.

Vágbingur

Viðmerking til pylsustuðul á Tvøroyri

Í Dagblaðnum, tann 29/4, stendur grein um Kommunalan pylsustuðul á Tvøroyri. Eg, sum eigari av pylsuvogni, vil nú lova mær at svara, tá eg haldið, at tað gongur ov vitt. Hetta er aðru ferð, tað er gjørt í Dagblaðnum.

Eg vildi meint, at nú á døgum skuldu øll ævindsjúka verið burtur, men so er ikki.

Eg vil biða handan skrivaran, sum ikki torir at seta navn til, pávsa mær, hvat stuðul eg havi fingið frá kommununi.

Eg kundi haft troysta Kommununa sum mong onnur, tá min maður bleiv sjúk, og gekk sjúk í fleiri ár, tá eg sjálv tók røður í hond, og fór í vaskikarið fyri at vinna okkara livsupphald, og arbeiða kanska meir enn man var mentur, so skal

ein nú, sum ein óklaktur nadvungi, koma og leggja meg út fyri at hava fingið úr Kommunukassa. Tað harmar meg.

Eg fekk at vita fyri langari tíð síðan, at min pylsuvognur stóð illa fyri koyrsluni nú, og vildi eg tí fáa flutt hann út eftir, men tað gekk leiðslan í teknisku nevnd mær ikki á mæti, men vildi hava hann hagar, sum hann stendur nú, tó eg mótmælti, men har var einki annað økið, og mátti eg so viðganga tað.

Tað er sostatt tekniska nevndin, sum hevur ornað hatta og ikki vit. Tí haldi eg, at tit skuldu fyrst kanna betur, aðrenn tit fara í almenn bløð við at seta á fólk, sum einki ger tykkum. Nei, min góði vinur, eingin kommunu hevur girt mitt stykki

heima inni upp á kommunukassans rokning. Tú skuldi vita betur, tí gott er tú útbúgvinn, tað veit eg.

Min pylsuvogn er ikki nýggj. Hon hevur verið her á plassinum langt aðrenn nokur Grillbarr, blaðbúð og annað er komið, so hetta er ikki nýggj fyriteka, bert flutt fyri ferðslu.

Og at ein brekaður maður hevur eitt arbeiði at takast við — skrivringin visur nú á, hvussu lágt fólkaflokksmenn ríða.

Og at teir eru bangnir fyri at detta oman, so nýtir tú ikki at fara langt, tí detta kann man alla staðni, men er tað onkur við vingluvatni, so kann tað lættliga fara at øra, men tað ferð tíðin at visa.

Ásla Jespersen

Tað loysir seg at lesa

sosialin